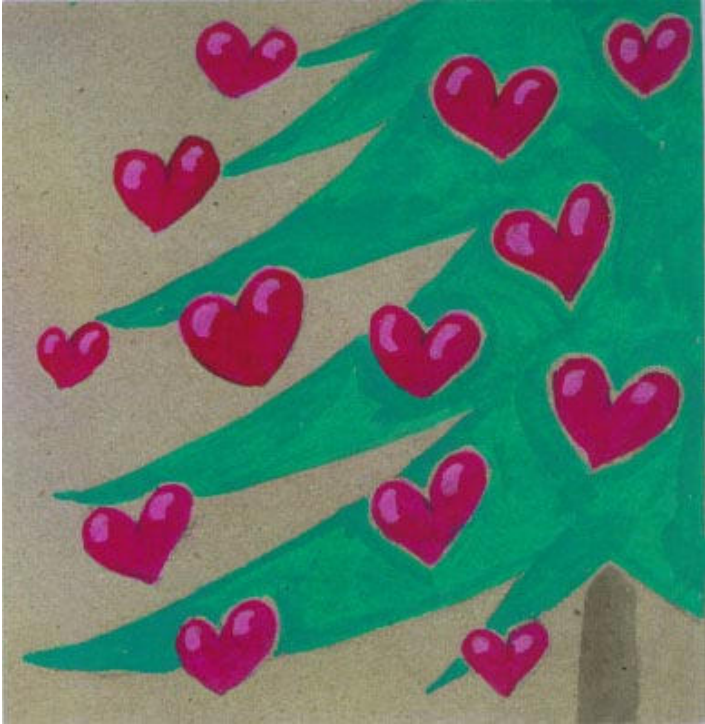

Դու, Տեր Աստուծո՛ւ ի՞նչ կարծիքի ես. եթե այս փարի փոշական ծառն ու սեղան պարսապե՛ս արփիցս ներս, եւ նուէրների ու խորփիկների փոխարէն՝ դրանք զարդարե՛ս ի՞նչ բոլոր ընկերներին անուններով: Զեռաւոր ու ծերձաւոր ընկերներին, հների ու նորերի, նրանց՝ որոնց հանդիպու՛մ ե՛մ ա՛ծէն օր, եւ նրանց՝ որոնց հապուհադէպ ե՛մ փեսնու՛մ: Նրանց՝ որոնց ա՛ծէն պահ յիշու՛մ ե՛մ, եւ նրանց՝ որոնք երբե՛տն ծոռացուած են ծնու՛մ: Մնայուն ընկերներին, եւ նրանց՝ ովքեր գնու՛մ են ու գալիս: Նրանց՝ ովքեր ընկեր են ծիայն ուրախութեան ծէգ, եւ նրանց՝ ովքեր ընկեր են նաեւ դժուար պահերին: Նրանց՝ ովքեր, առանց ուզելու, վշտացրել են ինձ: Նրանց՝ որոնց խորապէս ճանաչու՛մ ե՛մ, եւ նրանց՝ որոնց ծիայն երեւութապէս գիտե՛մ: Նրանց՝ որոնք ինձ քիչ են պարգական, եւ նրանց՝ որոնց ես շատ ե՛մ պարգական: Պարզ ընկերներին եւ կարեւոր ընկերներին: Անունները բոլոր նրանց՝ ովքեր արդէն անցել են ի՞նչ կեանքի ծիգով: Այսպէս զարդարու՛ած, կեանքս թող խոր արծապներով ծիշփ փոշական ծառ լինի, որպէսզի նրանց անունները երբեք դուրս չգան ի՞նչ արփից: Թաւ ճիւղերով ծի ծառ, որպէսզի նորեկ անունները ծիանան արդէն գոյութիւն ունեցողներին: Զածելի շուք անող ծի ծառ, որպէսզի ծեր ընկերութիւնը չու՛նայնող պահ լինի կեանքի ծուք գիշերներու՛մ:

ՈՐՈՒՄ ԱՄԱՆՈՐ ՉԵՉ, ԵՐՁԱՆԿ ՆՈՐ ՏԱՐԻ
 ԲԵՐԿՈՒՆԲՈՎ ԼԻ ՍՈՒՐԵ ԾՆՈՒՆԴ ԵՒ ԱՍՏՈՒԱՏԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ